

Slovenski

čebelar

Glasilo

čebelarskega

društva

za Slovenijo

v Ljubljani

Št. 7 * Julij

Letnik XXXVII

Vsebina:

Vabilo na VI. vseslovenski čebel. kongres	113	Opazovalne postaje	123
Proslava 200 letnice rojstva Antona Janše	115	Društvene vesti	125
Odgovor na odgovor	119	Izjava	126
Jakob Virijent — osemdesetletnik	121	Vesti iz podružnic	127
Čtivo za začetnike	121	Drobiž	127

Domač slovenski zavarovalni zavod je

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

V zavarovanje sprejema:

1. Proti požaru:
 - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
 - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
 - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove proti razpoki in prelomu in steklo proti ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje proti vlom.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.
6. Vse vrste zavarovanj nezgod, jamstva in kaska.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

Mali oglasi

Kupimo vosek. Ponudbe s ceno je poslati na Čebelarstvo podružnico Rače-Podova.

Prodajam voz za prevažanje 24—30 A.-Ž. panjev čebel in razno čebelarstvo orodje. Cena po dogovoru. Ogleda se lahko pri Jurij Zarman, Skaručna 2, p. Ljubljana.

Prazne panje, dobro ohranjene, primerne za roje ima na prodaj Ivan Šmajdek, šolski upravitelj v St. Vidu nad Ljubljano.

Za pospeševanje naprednega čebelarstva v Medjimurju nujno potrebujem slike raznih vrst čebelnjakov. Čebelarji naj jih pošljejo na naslov: Tomaž Novak, Grobovnik, p. Strigova.

Sestanki čebelarjev!

Da se čebelarji bolj seznanijo, zblížajo in porazgovore, so se podpisane čebelarstvo organizacije dogovorile, da bodo prirejale skupne redne mesečne sestanke čebelarjev. Na sestankih bodo kratka predavanja in prosti razgovori. Vsakemu čebelarju bo na ta način dana prilika razpravljati o vseh aktualnih vprašanjih. — Sestanki bodo enkrat na mesec, in sicer redno **vsak drugi ponedeljek** v mesecu. Prvi bo **v ponedeljek, dne 9. julija t. l. ob 20. uri** v prizemski dvorani Nabavljalne zadruga uslužbencev drž. železnic v Ljubljani, Masarykova 17.

Podpisane organizacije vabijo vse čebelarje (člane in nečlane), da se sestankov v čim večjem številu udeležijo.

Načelstvo želez, čebelarstvo zadruga z o. z. v Ljubljani.
Načelstvo Čebelarstvo družine z. z o. z. v Ljubljani.
Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani.

NOVO! Naše čebelarstvo društvo v Ljubljani ima v zalogi novoizšlo knjigo **NOVO!**

Anton Janša, slovenski čebelar

ki jo je spisal filozof g. Stane Mihelič

Knjiga je izredno zanimive vsebine, prijetno čitljiva in jako poučna. Jasno nam podaja stanje čebelarstva v Janševi dobi in veliko delo, ki ga je Janša vstvaril. Za izobrazbo je knjiga vsakemu čebelarju neobhodno potrebna, zato jo najtopleje priporočamo.

Cena knjigi je za nečlane Din 25.—, za člane Din 20.—

Na banov. kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu in na banov. vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se prične novo šolsko leto 15. sept. 1934. Kolkovane prošnje je vložiti do 20. julija t. l. Vsa pojasnila dajeta pristojni ravnateljstvi.

Članarina (naročnina) znaša letno Din 35.— (za inozemstvo Din 46.—)

Urejuje: AVGUST BUKOVEC,
Ljubljana, Gruberjevo nabr. 14

Čebelarstva društva za Slovenijo v Ljubljani

Številka

7

U Ljubljani, dne 1. julija 1934 Setnik XXXVII

Uabilo

na VI. vseslovanski čebelarški kongres in razstavo, ki bo pod

Visokim pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja Aleksandra I.

v dneh od 26. do 31. avgusta 1934
v Beogradu.

Spored:

Dne 24. in 25. avgusta prihod udeležencev in porazdeljevanje po stanovanjih.

Dne 25. avgusta ob 20 sestanek udeležencev zaradi spoznavanja — kje, sporočimo pozneje.

Dne 26. avgusta ob 9 dopoldne svečana otvoritev kongresa v dvorani Kolarčeve zadužbine.

Dne 27. in 28. avgusta predavanja in razgovori.

Dne 28. avgusta popoldne obravnavanje resolucij, izbor nove uprave Vseslovanske čebelarstva zveze, odloki o narodnem kongresu in predlogi.

Začetek sej ob 8. in 16. uri.

Dne 29., 30. in 31. avgusta ogled Beograda in izleti.

Imena predavateljev in predavanj objavimo naknadno.

Spored razstave.

Dne 26. avgusta ob 11.30 svečana otvoritev razstave, ki bo obsegala sledeče predmete:

1. panje, naseljene in prazne, opazovalne panje in panje za vzrejo matic;

2. čebele in čebelne proizvode: žive čebele, točen med, med v satju, zbirke medu, slaščice in druge izdelke iz medu, čebelni vosek, satnice, izdelke iz voska;

3. čebelarstva potrebščine za napredno čebelarjenje;

4. medeče rastline;

5. čebelarstvo književnost;

6. diagrame in kartograme o stanju čebelarstva;

7. preparate čebelnih bolezni in škodljivcev;

8. sredstva za propagando in napredek modernega čebelarstva.

Splošna navodila.

Razstava bo obsegala:

a) čebelarški sejem za prodajo vseh čebelarstevskih predmetov, medu i. t. d.

b) prodajalne za prodajo medu, medenih proizvodov in slaščic.

Nagrade bodo razne zlate, srebrne in bronaste kolajne, diplome in pohvale za čebelarstvo organizacije, velečebelarje, trgovce in tvornice čebelarstevskih potrebščin vseh slovanskih držav. Denarne nagrade v skupnem znesku do 20.000 Din se bodo razdelile po skupinah za vse razstavljalce. Tekmovanje in delitev nagrad se bo izvršilo po pravilniku.

Ocenjevalni odbor bo sestavljen iz predstavnikov slovanskih čebelarjev.

Vsi udeleženci kongresa in razstave bodo imeli 50% popust na vseh jugoslovanskih železnicah na podlagi legitimacije, ki se bodo dobile pri domačih čebelarških organizacijah in »Putnikih« po 10 Din.

Iz pravilnika Vseslovanske čebelarške razstave v Beogradu.

1. Vsak, ki bo hotel na vseslovanski čebelarški razstavi razstaviti čebelarške predmete, se bo moral prijaviti z dvema tiskanima prijavama. Prijave bo imelo v zalogi domače čebelarško društvo. Obe prijavi je poslati najkasneje do 1. avgusta t. l. pristojnemu čebelarškemu društvu, ki jih mora do 5. avgusta t. l. poslati upravi kongresa v Beogradu.

2. Vse predmete za razstavo je poslati iz Dravske banovine na dva načina: a) razstavljalci, ki bodo razstavili večje skupine predmetov, naj jih pošljejo na ravno st upravi Vseslovanskega čebelarškega kongresa in razstave v Beogradu, Katičeva ul. 5, tako, da bo blago do 15. avgusta v Beogradu;

b) razstavljalci, ki bodo razstavili le nekaj komadov ali posamezne predmete, naj jih pošljejo na naslov Čebelarškega društva v Ljubljani najkasneje do 5. avgusta. Društvo bo zbrano blago skupno odposlalo v Beograd. Stroške za prevoz v Ljubljano trpi vsak razstavljalec sam. Prevozne stroške v Beograd bo po možnosti nosilo društvo.

Vsi predmeti morajo biti v zaboju najskrbneje zaviti. Škodo, ki bi nastala med vožnjo, trpi pošiljalec sam. Med se mora poslati v kantah in se bo v Beogradu nalil v kozarce. Med v satju se lahko dostavi na razstavo osebno ob prihodu na kongres.

3. Razstavljalci bodo smeli svoj oddelek na razstavi urediti tudi sami.

4. Čebelarške organizacije bodo smele same urediti svoje skupine in paviljone, ki bodo v ta namen določeni.

5. Velečebelarji, trgovci in tvornice bo-

do lahko razstavili svoje predmete v posebnih oddelkih.

6. Razstavljeni predmeti bodo smeli imeti le določene etikete, ki jih bo izdala uprava kongresa in razstave.

7. Vsi razstavljalci razen razstavljalcev v prodajnem oddelku so oproščeni taks za razstavljene predmete.

8. Predmeti, ki bodo označeni v prijavi, da so na prodaj, se bodo po možnosti prodali. Od izkupička se bo odbilo 10% za stroške razstave.

9. Predmeti se bodo prodajali le po pisarni uprave, ostati pa morajo na razstavnem prostoru do zaključka razstave.

10. Predmete, ki bodo razstavljeni, pa ne bodo prodani, bo uprava vrnila razstavljalcu na njegove stroške.

11. Žive čebele in matice bo zaradi ugotovitve zdravstvenega stanja pregledala posebna komisija.

12. Predmeti, ki bodo lahko nagrajeni, so navedeni v posebni tiskovini, ki jo ima na razpolago naše društvo in jo na zahtevo dostavimo brezplačno vsakemu članu, ki bo razstavljal predmete za nagrado.

13. Razstavljalcu, ki mu bo priznanih več nagrad, se bo izplačala le ena, in sicer najvišja. Za druge bo dobil diplomu, kjer bodo vse nagrade zabeležene.

14. Denarne nagrade se bodo izplačevale v gotovini ali v blagu, kakor bo kdo želel.

15. Razstavljalci iz prodajnega oddelka bodo morali plačati za kritje stroškov določeno odkupnino, ki jo bo določila uprava, poleg tega pa še 5% od vrednosti vseh prodanih predmetov.

16. V prodajnem oddelku bo smel vsak razstavljalec urediti svoj oddelek po lastnem okusu z uporabo raznih napisov in etiket za reklamo in drugimi pripomočki, ki vzbujajo pozornost.

17. Razstavljalci prodajnega oddelka morajo imeti dovoljenje od prireditvenega odbora.

18. Vsi razstavljalci in člani čebelarških društev imajo z legitimacijo, ki jo bodo dobili pri svojem društvu, brezplačen vstop

na razstavo. Vsi ostali bodo morali plačati: dijaki, kmetovalci, vojaki in otroci po 1 Din, ostali po 3 Din. Gostje iz inozemstva ne plačajo vstopnine.

19. Legitimacije in vsa pojasnila bodo dobili člani pri Čebelarškem društvu v Ljubljani. Za legitimacijo je poslati 10 Din v znamkah. Priložiti je še znamko za poštnino.

Proslava 200 letnice rojstva Antona Janše

Tajnik Dermelj — Ljubljana¹

Za slovenske čebelarje sta bila dneva 20. in 21. maj t. l. izredna praznika, kajti slavili smo 200 letnico rojstva velikega čebelarškega mojstra Antona Janše. To izredno obletnico smo proslavili po naših skromnih močeh in izkazali svojo globoko hvaležnost genijalnemu rojaku. V duhu pa so se z nami udeležili proslave tudi čebelarji v ostalih banovinah Jugoslavije in v drugih državah. Saj je Janša s svojimi nauki tudi zanje položil temeljni kamen umnega čebelarstva. Po poročilih, ki jih je društvo prejelo, so se Janše spominjali čebelarji vseh dežel in držav, strokovni čebelarški in drugi listi pa spoštljivo priznavajo njegov velik um in neminljive zasluge. Naključje je nanoslo, da je bil Janšev rojstni dan ravno na binkoštno praznike. To in pa lepo vreme je slavnostno razpoloženje in veselje med čebelarji še povečalo.

Želja odbora osrednjega društva je bila, da se Janše spominja sleherni čebelar in da počastimo njegov veliki duh s predavanji med narodom, šolsko mladino ter po naših čebelarških podružnicah, s primerno reklamo pa zbudimo zanimanja za Janševo delo tudi pri čebelarških organizacijah izven države. Vse priprave za proslavo smo usmerili v dosego tega smotra, v kolikor je bilo to društvu s skromnimi sredstvi sploh mogoče.

Napočil je slavnostni 20. maj. Dvorana Delavske zbornice na Miklošičevi cesti se

je začela proti 10 vedno bolj in bolj polniti. Naj omenjam mimogrede, da se je g. ravnatelju Arku posrečilo preskrbeti oljnato sliko Janše, ki je s podobo Nj. Vel. kralja med zelenjem tvorila prav lično ospredje dvorane.

Ob 10 je bila dvorana častno zasedena. Slavnostnega zborovanja so se udeležili zastopniki raznih oblasti in društev. G. ing. Josip Zidanšek, načelnik kmetijskega oddelka banske uprave je zastopal g. ministra dr. Dragomira Kojiča in g. bana dr. Marušiča, g. major Ivan Janč g. komandanta divizije generala Cukavca, g. univ. prof. Jovan Hadži univerzo in zoološki institut, g. ravnatelj Anton Lap mestni magistrat ljubljanski, g. dr. Viljem Krejčič, predsedstvo in Obl. odbor rdeč. križa, g. Tihomir Jevtič Zvezo jugoslov. čebelarških društev v Beogradu, g. major v p. Miloj Jovanovič Srpsko pčelarsko društvo v Beogradu, g. generalni direktor ministrstva pošte Dragotin Dimitrijevič, g. ing. Nikola Novakovič z gospo, ga. Olga Mišičeva, hčerka vojvode Mišiča, g. ing. Jovan Božovič in g. ing. Pobečajlo pa Savez Pčelarskih zadruga v Beogradu. G. dr. Leo Hribar in g. dr. Leon Kocjan sta zastopala Drž. veter. bakter. zavod, g. Aleksander Džaja, šef odseka ministrstva saobračaja v Beogradu in g. Roman Horvat, činovnik direkcije drž. železnic v Zagrebu pa želez. čebelarsko zadrugo v Zagrebu ter Pčelarski društvi v Vukovaru in Osijeku. G. prof. Rafael Bačar je zastopal profesorsko društvo v Ljubljani, g. ravnatelj Maks Hočevnar, meščanskošolsko učiteljstvo, g. strokovni učitelj in glavni tajnik UJU Metod Kumelj Udruženje jugosl. učiteljstva, sekcija Ljubljana, g. nadzornik Josip Štrekelj Sadjarsko in vrtnarsko društvo, g. Franc Kramar veleseljmsko upravo, g. Franc Žužek Delavsko zbornico. Osebnostno so se proslave udeležili še g. dr. Ferdo Kern, bivši šef drž. veter. bakt. zavoda, g. prosvetni inspektor Josip Wester, g. šef glavnega kolodvora Franc Škof, dalje poročevalca

¹ Sliko priobčimo prihodnjič! Ur.

»Jutra« in »Slovenca« in dva naša najstarejša in najstanovitnejša člana, g. Ivan Sajevic iz Stare vasi pri Postojni ter g. Jakob Virjent iz Olševka pri Kamniku. Poleg omenjenih pa so počastili Janšev spomin tudi mnogi zastopniki naših podružnic in čebelarji sami od blizu in daleč.

Naj omenim, da je društveni odbor povabil na proslavo tudi člane bolgarskega pevskega zbora »Rodna pesem« iz Plovdiva, ki so se takrat mudili v Ljubljani. Odbor bi jim bil rad izročil pozdrave za vse bolgarske čebelarje. Žal, da se odboru ta namera ni posrečila, ker so bili bolgarski pevci ob istí uri zadržani na koncertu »Slavca«.

Vsem zastopnikom in gostom je društvo poklonilo v spomin naš društveni znak (čebelico) na državnem traku.

Nekaj minut po 10 je otvoril g. predsednik prof. Josip Verbič zborovanje. Prav pristrčno je pozdravil zgoraj omenjene zastopnike ter vse navzočne čebelarje. Bilo je zbranih okrog 350 oseb. Takoj po pozdravu je prebral vdanostno brzojavko Nj. Vel. kralju Aleksandru, ki je bila z velikim navdušenjem sprejeta.

Nato je izpregovoril o važnosti čebelarstva in o delu čebel ter končno ugotovil velik pomen Janševega dela in njegovih spisov.

Po tem poročilu je najprej pozdravil navzočne g. ing. Zidanšek kot zastopnik g. ministra dr. Kojiča in g. bana dr. Marušiča. Poudarjal je pravilnost, da slovenski čebelarji izkazujejo velikemu čebelarskemu mojstru Janši čast in hvaležnost. Pozval jih je naj slede naukom Janševim, ki se je odlikoval po marljivosti ter ljubezni do narave, ki je mati življenja in vir našega delovanja. Ako bodo čebelarji organizirali svoje podružnice in zbirali svoje tovariše pod njih okriljem, bodo delovali v Janševem smislu. Želja g. bana je, da se širi propaganda uživanja medu, ki je iz zdravstvenih razlogov velevažna. Zahvalil se je za lepo pospeševanje čebelarstva v naši banovini ter prosil in bodril, da bi čebelarsko društvo in z njim vred vsi čebelarji

to delo še nadaljevali in ga v Janševem smislu poglobili.

Kot drugi je govoril tajnik »Zveze« g. Tihomir Jevtič. Pozdravil je vse navzočne, pa tudi vse, ki so danes v duhu z nami. V svojem govoru je omenjal Antona Janšo kot učitelja vseh čebelarjev. Njegov veliki duh je rodil trajen sad, ki ga njegovi sovrstniki niso doumeli in ki imamo mi od njega velike koristi. Ponosni smo, da je bil Janša sin lepe Slovenije in velike matere Jugoslavije. Delujmo na to, da si osvojimo Janševe vrline in jih uporabljajmo v korist našega čebelarstva. G. Jevtič je omenjal tudi letošnji Vseslovanski čebelarski kongres, ki bo v Beogradu in je vabil vse slovenske čebelarje, da se ga udeleže.

Zborovalce je pozdravil tudi zastopnik Udruženja jugosl. učiteljstva, sekcija Ljubljana, g. Metod K u m e l j. Omenil je, da je Janša kot strokovnjak, pisatelj in učitelj prodril tako globoko, da imajo njegovi nauki trajno veljavnost. To dokazuje, kako velik duh je bil Janša. Pozna ga ves čebelarski svet. Mi, ožji njegovi rojaki, smo mu dolžni trajno hvaležnost, ker je s svojim delom proslavil tudi naš narod.

Po teh govorih je društveni tajnik prebral pismene in brzojavne pozdrave. Poslali so jih g. minister A l b e r t K r a m a r, g. pomočnik bana dr. O t m a r P i r k - z a j e r, ki je omenil, da v duhu prisostvuje proslavi. G. kanonik Josip V o l c in s t o l n i k a p i t e l j v Ljubljani sta želela proslavi najlepšega uspeha; g. poslanec Anton K r e j č i je pozdravil proslavo z vsem spoštovanjem in visoko čisla delo Janše; g. poslanec B e n k o iz Murske Sote je želel, da bi proslava zapustila trajen in časten spomin na velikega moža. H r v a t s k o s l a v o n s k o p č e l a r s k o d r u š t v o v Osijeku pošilja pozdrave in želi, da bi neumorno delo Janševo dovedlo do velikega napredka jugoslovanskega čebelarstva. Č e š k i č e b e l a r j i se klanjajo velikemu slovanskemu duhu čebelarja Janše in kličejo iskren »Nazdar«.

»N e k t a r«, bolgarsko čebelarsko društvo,

sporoča, da bi se proslave zelo rado udeležilo, če bi bilo to mogoče. Želi, da bi bratsko čebelarstvo v delu Antona Janše živelo na veke. Društvo »Poljski čebelar in vrtnar« časti zaslužnega delavca Antona Janšo, ki je vztrajno delal na polju ljubega nam slovanskega čebelarstva. Čebelarska družba v Rudniku na Poljskem iskreno čestita k proslavi. Dopis nosi imena celokupnega odbora s sliko predsednika. Centralno pčelarsko društvo v Zagrebu pozdravlja vse zborovalce z željo, da bi umno delo Janše, bila stalna pobuda za napredno čebelarstvo. Pčelarsko društvo v Sarajevem pozdravlja proslavo čebelarskega pionirja Janše. Pčelarska zadruga v Smederevem želi uspešnega delovanja po Janševem vzorcu. Srpska pčelarska zadruga v Rumi pozdravlja vse zborovalce. Predsednik »Zveze jugoslov. pčelarskih društev« v Beogradu g. Džordžević želi proslavi mnogo uspeha. G. dr. Bosek iz Zagreba kliče »Slava Antonu Janši«. Profesor visoke šole v Brnu g. dr. Štepan Soudek se proslave žal ni mogel udeležiti, a živi z nami in s slovenskim čebelarstvom, ki ima slavno preteklost in je znano po vsem svetu z Janšem vred, sinom malega, krasnega naroda, ki stoji na braniku Jugoslavije. Gosp. dr. Fritz Leuenberger iz Berna v Švici je čestital k proslavi neumrljivega pionirja čebelarstva. Gosp. dr. Morgenthaler iz Švice je istotako poslal pozdrave vsem zborovalcem. Gosp. dr. E. Zander, ravnatelj bavarskega deželnege zavoda za čebelarstvo v Erlangenu, je želel proslavi lep uspeh. Gosp. dr. Goetze iz Mayena v Nemčiji iskreno čestita našemu društvu k proslavi velikega Antona Janše in sporoča, **da so tudi tamošnji čebelarji proslavili Janševo obletnico.** Gosp. dr. Phillips iz Itace v Ameriki je poslal zelo ljubezno pismo s pristrčnimi pozdravi vsem čebelarjem. Z radostjo se spominja lepih dni, ki jih je prebil leta 1932 v naših krajih.

Lepo število pozdravov iz naše države

in tujine kaže, kako zelo čislajo Janšo povsod.

Po prečitaniu pozdravov je podal gosp. prof. Slavko Raič iz Ljubljane Janšev življenjepis. Ta govor v nekoliko daljši obliki je bil objavljen v slavnostni številki »Slov. Čebelarja«.

Ura se je nagibala že proti pol 12, ko je stopil na govorniški oder gosp. generalni direktor Dimitrijevič, predsednik Saveza pčelarskih zadruga v Beogradu ter jako lepo predaval o Janševem delu in nauku, primerjaje pri tem čebelarstvo pred Janšo in za njim. Njegov govor bomo objavili v celoti v prihodnji številki, ker nam v tej primanjkuje prostora.

Zaradi pozne ure je moralo odpasti predavanje drugega slavnostnega govornika, abs. filozofa gosp. Staneta Miheliča, kar nam je bilo jako žal.

Po predavanju gosp. direktorja Dimitrijeviča je bila na predlog gosp. predsednika prof. Verbiča navdušeno sprejeta resolucija, s katero se je predlagalo in prosilo Mestno načelstvo v Ljubljani, da bi prekrstili sedanji »Novi trg« v »Trg Antona Janše«. Po sprejemu te resolucije se je g. predsednik Verbič najsrčneje zahvalil vsem visokim gostom ter vsem čebelarjem, ki so s svojo navzočnostjo pripomogli k tako lepemu uspehu zborovanja.

S tem je bila končana uradna proslava Janševe obletnice v Ljubljani.

Drugi dan, 21. maja t. l., na binkoštni ponedeljek, se je vršil drugi del proslave, to je odkritje nove spominske plošče v rojstnem kraju Janševem na Breznici. Ker društvenemu odboru ni uspelo, da bi dobili udeleženci proslave znižano železniško voznino, so se izletniki poslužili jutranjega turistovskega vlaka, ter v dopoldanskih urah poleteli v razne kraje Gorenjske. Gostje in društveni odbor so se odpeljali iz Ljubljane z drugim gorenjskim vlakom. Krasno vreme, lep planinski svet in veselo razpoloženje med čebelarji bo ostalo vsem udeležencem proslave na Breznici v trajnem spominu. Pogled na lepo Gorenjsko je navdušil celo naša srca,

ki smo Gorenjske že vajeni. Ni čuda, da jo naši dragi gostje niso mogli prehvaliti. Globoko smo hvaležni Janši, ki nam je v nebesih izprosil tako lep dan.

Prvo prijetno presenečenje nam je bil nad vse ljubek sprejem na kolodvoru v Lescah. Tu nas je pričakovala leška šolska mladina z zastavicami v rokah pod vodstvom ondotnega učiteljstva in mnogo domačega občinstva. Župan gosp. Ažman iz Hraš ter gosp. ravnatelj Resman sta v lepih pozdravnih govorih izrekla vsem gostom dobrodošlico. Predsednik Čebelarkega društva gosp. prof. Verbič se je vsem za prisrčen sprejem prav srčno zahvalil. Nekateri izletniki so se nato odpeljali na Bled ter si ogledali tudi Vintgar. Druga skupina se je udeležila na Lescah sv. maše, pri kateri je domači župnik in zgodovinar gosp. Avsec pridigal o Janši. Po maši so si izletniki ogledali krasno osnovno šolo na Lescah. Nato so se podali peš v Hraše, kjer je rojstni dom Janševih dedov in očeta, odtod pa skozi Rodne in Smokuč na Breznico. Med potjo so nas pozdravljali z zastavami in zelenjem okrašeni čebelnjaki domačih čebelarjev. Ves čas nas je spremljal gosp. župnik Avsec ter nam razlagal zgodovinske posebnosti teh krajev. Smelo trdim, da je bil to od vseh najlepši del izleta. Pogled na planine je bil od tu še mnogo lepši. Zasneženi vrhovi, kakor bele preproge med skalami, v nasprotju s cvetočimi travniki okrog nas, polnih čebelic so bili nekaj čudovitega.

Med 14. in 15. uro se je zbralo na Breznici okrog 1500 ljudi, ki so prisostvovali proslavi. Počastil jo je s svojo navzočnostjo tudi gosp. sreski načelnik Vrečar iz Radovljice. Poleg njega smo opazili mnogo gostov, ki so se udeležili proslave že v Ljubljani. Velik del te množice se je zbral najprej na vrtu gostilne gosp. Zupana. Povorka, na čelu ji domači ognjegasci in ljudstvo v narodnih nošah se je z gosti podala ob 15 k rojstni hiši Janševi. Tu se je zbrala tudi šolska mladina in ostalo občinstvo. Proslavo je otvoril tajnik brez-

niške podružnice gosp. Rozman. Za njim je pozdravil vse navzočne gosp. Jan Strgar iz Bohinjske Bistrice, in sicer v imenu mednarodne čebelarke lige v Kairu, nato pa gosp. župnik Ažman v imenu kmetijskega odbora in kot zastopnik domačih občin. V imenu osrednjega odbora čebelarkega društva je izrekel pozdrave pisec teh vrstic. Za pozdravnimi govorniki je predaval gosp. prof. Raič iz Ljubljane o Janševem življenju, gosp. šolski upravitelj Julij Majer iz Doba pa o njegovem delovanju. Prav prisrčno je pozdravil navzočne nato še gosp. generalni direktor Dimitrijevič. Po tej točki sporeda je cerkveni moški zbor na Breznici jako ubrano zapel, kar je slavnostno razpoloženje še bolj poglobilo. Vsa množica se je podala nato pred župnišče k odkritju nove spominske plošče. Tu je najprej govoril gosp. Avšič iz Bohinjske Bistrice ter odkril ploščo, ki so jo darovali bohinjki čebelarji. Prosil je domačega gosp. župnika Koprivca, da bi jo blagovolil prevzeti v varstvo. Gospa Gizela Darničeva je kot predsednica čebelarke podružnice Dovje - Mojstrana položila pod spominsko ploščo krasen pozlačen lovorjev venec. Gosp. župnik Koprivec se je vsem udeležencem prav toplo zahvalil za izkazano čast rojaku njegove župnije ter izjavil, da prav rad prevzame v čuvanje lepo spominsko ploščo. Po teh govorih je gosp. šol. uprav. Serajnik Joško, tajnik čebelarke podružnice v Dovjem-Mojstrani, bodril čebelarje, naj sledijo Janši po njegovih naukih. Tamburaško društvo »Stol« je zaigralo državno himno, že omenjeni pevski zbor pa zapel še dve pesmi.

Po končni zahvali, ki jo je izrekel tajnik domače podružnice, je bilo proslave konec. Na vrtu gostilne gosp. Zupana se je nato razvila prav prijetna zabava s srečlovom, ki sta jo pevsko in tamburaško društvo z lepim izvajanjem svojih točk še posebno poživili.

Skromno, a prisrčno je vse bilo. To pa, kar pride iz srca, je najdražje in ostane trajno v spominu. Upajmo, da je proslava zapustila vsem lepe spomine

Odgovor na odgovor

Janko Babnik — Rožna dolina — Vič.

Ko sem prebral odgovor gosp. Ž. na moj članek o izboljšavah panjev, sem premišljeval, ali mogoče res tako ostro pišem, ali pa tako v živo zadenem, da dobim vselej zaradi tega tudi temu primeren odgovor. Kakor sedaj, se mi je pripetilo tudi pred leti. V najboljši veri, da koristim čebelarstvu, sem opisal v »Slov. Čeb.«, kako že nekaj let z dobrim uspehom strižem krila maticam. Takoj po prvem objavljenem članku sem dobil tak odgovor, da je le malo manjkalo, da se mi ni reklo: »Pobič molči!«. Ko je pisec tistega odgovora komaj po preteku nekoliko mesecev — skrivaj seveda — strigel tudi sam krila, pa ni bil toliko pravičen, da bi bil svojo zmoto nasproti meni tudi javno priznal, kakor me je prej javno obdelal.

Ker človek ne more biti sam svoj sodnik, sem naprosil prijatelja čebelarja, da bi oddal moj članek in članek g. Ž. v presojo kaki tretji osebi. Ta ni čebelar in sta mu oba »bojevnika« nepoznana. Njegovo mnenje je dobesedno sledeče:

»Prečital sem članke: 1. Nova oblika našega panja (A. Žnideršič). 2. Izboljšave panjev (Janko Babnik) in 3. Odgovor na izpade gosp. Janka Babnika (A. Ž.).

Zaradi članka gosp. J. B. se čuti gosp. A. Ž. užaljenega, češ da je »izlil v svoj članek ves svoj gnev in srd. Iz vsega spisa zveni prav sarkastičen ton itd.« Gospod A. Ž. piše tudi: »Bilo Vam gosp. Babnik na tem, da panj prekolnete, še preden ga je kdo drugi preizkusil.«

Izjaviti moram popolnoma nepristransko, da vsega tega, česar dolži gosp. Ž. gosp. Babnika, v njegovem članku nisem niti najmanj opazil. Oba članka sem smatral za strokovna izvajanja dveh čebelarjev, ki imata edini namen, da skrbita z vsemi sredstvi za izboljšanje in dvig te naše narodnogospodarske panoge. To pa vendar ne more biti nikaka žalitev, ako piše gosp. B., da se za sedanjo novo obliko

A.-Ž. panja ne more in ne more ogreti. In še nadalje piše gosp. B., da »je treba zelo previdno postopati, preden uvedemo med širše čebelarske kroge kako novost. Vsako reč naj poprej nepristranski čebelarji dobro preizkusijo«. V takem tonu torej se gibljejo izvajanja gosp. Babnika, kar je na vsak način smatrati za zgolj strokovne navedbe brez najmanjše tendence zlohotnosti.

Ako se torej čuti gosp. Ž. užaljenega, je to pripisovati samo trenutnemu nerazpoloženju in preveliki občutljivosti.«

Tako nepristranska sodba! Sedaj pa naprej v korist našega čebelarstva. Kar se tiče begalnice, omenjam, da je v panjih, ki imajo premična medišča (naklade) primeroma enostavno uporabljiva. Naklado dvignemo, prekrijemo matično rešetko z begalnico, pa je delo že izvršeno. Vse drugače je pri A.-Ž. in drugih panjih z nepremičnim mediščem. Pri teh moramo medišče skoraj popolnoma izprazniti, da moremo pokriti rešetko. Medtem bi skoraj lahko že čebele omeli in bi bilo vse delo opravljeno. Tudi zakrivanje matične rešetke ni vprav najbolj prijetno in koristno, kadar je gori polno čebel.

Kakor je uvedba begalnice brez prave koristi, tako je tudi s panji na žlebičje. Panji s temi novostmi so se uvedli, toda ni mi znan kak večji praktičen čebelar, ki bi bil preuredil svoje panje po tem ali onem načinu. Po teh izboljšavah so segli le začetniki, ki še ne znajo ločiti dobrih ali slabih lastnosti izboljšanih panjev.

To je tudi mene prisililo, da sem se oglasil v »Slov. Čeb.«, da čebelarji slišijo vsaj dva glasova. Tudi je dolžnost vsakega količkaj izvežbanega praktičnega čebelarja, da svoje mnenje o rečeh, ki jih v javnosti priporočajo, javno izpove.

Mojih trditev glede A.-Ž. panja nove oblike, se mi ni moglo ovreči. Da sprednja slamnica med prevozom lahko ostane v panju in zaradi tega tam prečnih zapor ni treba, ker z zadnjimi pritismo na sprednja okenca in po njih na slamnico, ki se opre v sprednja vrata, ne bo držalo. Znano

je, da vijaki, ki drže okenca, med prevozom mnogokrat popuste zaradi tresenja, posebno še, ako se trdo naslanja na vrata slamnica ali kaj drugega. Kako prijetno je, če se čebelarju na potu odpre kak panj, ve vsakdo, ki je imel posla z razjarjenimi muhami, pa naj prevaža z živino ali z avtomobilom. Niti v bližino ne more, da bi nedostavek hitro popravil. Mnogokrat imamo že velike sitnosti, ako iz kakega panja le nekaj čebel uide.

Če ni sprednje slamnice v novi obliki panja, potem trdim še vedno, da je panj odprt na stežaj, ker sta obe sprednji okeneci prosti. Da se bodo tam zbirale roparice na debelo, je pa vsakemu tudi manj izkušenemu čebelarju znano. Ali ni morda panj »na stežaj odprt«, ako more kak uzmovič pri zaklenjenem čebelnjaku spredaj panj neovirano odpreti in pobrati medeno satje?

Kaj se čebelarju lahko pripeti, ako puhti v panju med prevozom sprednjo slamnico brez prečnih zapor, sem že omenil. Tudi je sprednja stran s slamnico za prevoz brez pomena, ker zrak ravno tako ne more prihajati v panj, kakor če je sprednja končnica trdna. Da bi pa pred vsakim prevozom odvezemali slamnice in zapirali okeneci s prečnimi zaporami, tega si ne morem prav predstavljati pri večjem številu panjev. Ko postavimo panje na določeno mesto, moramo gledati, da hitro vse uredimo in čebele prej ko mogoče odpremo. Seveda je mogoče odpreti tudi te panje, toda koliko časa bi bilo treba, da odstranimo spredaj prečne zapore in denemo v panje slamnice? V najboljšem primeru šele prihodnji dan. Takrat bi pa bilo že mnogo čebel v prostoru med sprednjima okencima in končnico.

Gosp. Ž. prizna, da bi v panje nove oblike spredaj lahko zamakalo, ako ne bi bilo dovolj široke strehe. Pravi pa takoj nato, da se isto prav lahko zgodi tudi zadaj. Vse to je res! Toda vsak količkaj vreden čebelar na pašiščih zadi na ta ali oni način zavaruje svoje panje in čebele pred prehudo vročino, dežjem in še mogoče pred tatovi. Sprednja končnica je pri stari

obliki panja tako narejena, da voda lahko odteka. Zamaka navadno le tam, kjer se spodnja brada in končnica stikate. Zaradi tega se pogosto pripeti, da že trhla brada odleti. Ker bo pri novi obliki panja na več mestih zamakalo, bo tudi večkrat kaj odletelo. Seveda ne takoj prvo leto.

Očita se mi, da je bil panj, ki sem si ga nabavil pred 25 leti, že dovršen. Za tisti čas pač. Medtem se je pokazalo, da je treba marsikaj iz praktičnih ozirrov zboljšati, in kar se mi je zdelo dobro, sem tudi pri svojih panjih popravil. Mogoče se je že pozabilo, kakšen je bil prvotni A.-Ž. panj. Da ga bodo tudi mlajši čebelarji nekoliko poznali, hočem navesti nekaj praktičnih izboljšav, ki sem z njimi opremil tudi svoje panje. Kar se zunanje oblike tiče, bi omenil, da je bila brada pri prvotnem panju premajhna in so jo večinoma vsi čebelarji povečali. Tudi premično ameriško žrelo se je prav dobro obneslo, posebno pri čiščenju. Pri prekladanju panjev je bilo zelo nerodno, da panjev niti zadaj niti spredaj ni bilo mogoče dobro prijati. Da se je temu odpomoglo, smo na vrata in pod zgornje žrelo pritrdili ročke. Deščica, ki zapira dušnik v vratcih, je sedaj popolnoma drugače izdelana. Kakor se je zunanja oblika panja le malo spremenila, tako se je znotraj marsikaj praktičnega uvedlo. Velika hiba v prvotnem panju je bila, da smo morali matično rešetko jeseni iz panja vzeti, na njeno mesto pa potisniti ločilno desko, spomladi pa zopet rešetko namestiti. Kako neprijetno in mnogokrat težko delo je bilo to, ve le oni, ki je to izkusil, posebno ker v prvotnem panju tudi palice niso bile premične, kakor so sedaj. Poleg tega je bila matična rešetka le iz enega kosa in zelo velika, tako, da se je v sredini, ko so jo čebele močno prilepile na spodnje satnike, rada bušila. V sedanjih panjih pa rešetko jeseni očistimo, pokrijemo z deščicami, pa je vse opravljeno.

Deščico za pitanje sta na spodnje okence držali dve pločevinasti peresi. Ako si hotel krmiti, si moral najprej odvzeti okence in šele tedaj si mogel deščico obrniti,

da je bila zareza za vrat pitalnika v potrebni legi. Mesto pločevinastih peres je sedaj na vsaki strani škrnjak na vijak, da deščico vsak čas lahko obrnemo. Tudi med vožnjo dobro drži.

Da sta prečni zapori za okenci (pri novi obliki za okenca) praktični, tega nihče ne taji, posebno pa še oni ne, kdor je moral prej pred prevozom čebel vsa okenca pritrditi z žreblji. Koliko je bilo s tem dela in razburjenja, si vsak sam lahko predstavlja.

Še druge manjše praktične izboljšave so, ki jih pa ne bom omenjal. Hotel sem le pokazati, da menda vendar nisem tako starokopiten, kakor se me je hotelo naslikati v članku g. Ž.

Vnet sem za vsak napredek, dokler se giblje v stvarnih mejah in ne posega v krog fantazij. Zelo me zanima plemenilna postaja, vzreja in izbira matic, kontrola medu itd. itd. Nikakor se pa ne morem ogreti za merjenje čebelnih rilčkov za obračanje panjev, da postanejo osvetljeni in drugo. Preostane le še, da jih začnemo postavljati na glavo, drugi patenti so že vsi prijavljeni.

Naj bo dovolj. Če se že moje mišljenje ne strinja popolnoma z g. Ž., v enem sva si pa vendar edina. Gosp. Ž. je končal svoj odgovor: »Preizkušajmo, preizkušajmo!« Temu pristavim jaz še: »In le preizkušeno priporočajmo čebelarjem.«

Jakob Virjent - osem-desetletnik

Kamniška podružnica je dne 17. junija t. l. proslavila osemdesetletnico svojega zaslužnega člana in bivšega predsednika g. Jakoba Virjenta, čebelarja v Olševku pri Kamniku.

Virjent je čebelar že od mladih nog, kajti tudi njegov stari oče je bil vnet čebelar in je svojega vnuka uvajal v skrivnosti ter mikavnosti čebele in čebelarstva. Ko je l. 1876 prevzel domače posestvo, si je uredil tudi čebelarstvo po svoji volji. Uvedel je panje s premičnim satjem, pozneje pa tudi panje velike mere, tako ime-

novane pavlinovce. Kmalu je spoznal hibo tega panja. Panj je preuredil tako, da je bil za tisti čas za čebelarjenje na roje prav izvrsten. Panji virjentovci so se po Štajerskem precej razširili.

Virjent je bil vedno napreden čebelar v pravem pomenu besede. Živahno se je zanimal za naš čebelarski pokret in ga podpiral kjerkoli je mogel. Bil je tudi vnet odbornik in predsednik kamniške podružnice ter sotrudnik Slov. Čebelarja.

S pokojnim čebelarjem Petrom Pavlinom ga je vezalo trdno čebelarsko prijateljstvo. Bil je čas, ko sta bila Virjent in Pavlin, oba delavna in vneta kmetska čebelarja, nekaka predstavnika našega čebelarstva. V čebelarski zgodovini bosta ostala zapisana zlasti zaradi tega, ker je naše čebelarstvo v tistih letih prehajalo na veliko mero satov. To sta pa ravno Pavlin in Virjent vneto in vztrajno priporočala.

Kakor skoraj vsi naši stari umni čebelarji, je tudi Virjent znal spretno sukati oblič in si izdeloval tako vzorne in natančno narejene panje, da je bilo veselje v njih čebelariti. Izumil je tudi zelo praktično stiskalnico za vosek, ki jo sedaj rabimo skoraj povsod (Virjentova stiskalnica).

Veseli nas, da slavi Virjent svojo osemdesetletnico zdrav in čvrst in mu ob tej priliki želimo, da bi mu usoda naklonila še mnogo lepih čebelarskih let. Zaslужil si jih je nele kot vzoren čebelar, ampak tudi kot kmetovalec in gospodar, ki doslej ni nikdar držal križem rok, marveč je bilo vse njegovo življenje en sam delaven dan.

Pozdravljeni, gospod Virjent, stokrat pozdravljeni!

Čtivo za začetnike

Ludvik Puš — Ljubljana.

Dragi čebelarski prijatelji! Dolgo je že od zadnjih naših pomenkov! Med tem smo proslavili Janšo in trdno sklenili, da hočemo slavnemu rojaku v čast in sebi in narodu v korist tudi mi pripomoči do tak-

šnega razvoja našega čebelarstva, da bo nam, Janševim naslednikom, in vsemu narodu v ponos!

Medtem se nam je tudi vreme precej skisalo in prekrizalo marsikomu lepe načrte. Ponavljajoči se dež v drugi polovici maja in začetkom junija je znatno poslabšal pašo in zavrnil rojenje. Opraviti imamo sedaj s poznimi roji, ali nam pa panji letos sploh ne bodo več rojili. Kar je, je. Kaj nam je storiti v tem primeru, smo se že zadnjič pogovorili. Kjer ste ogrebali pozne roje (v juniju), jih morate na vsak način s krmljenjem siliti k razvoju, sicer je bolje, da jih takoj pridružite plemenjaku. Izjema je na mestu edino tam, kjer bo narava sama v juliju nudila dovolj paše (če bo morda sv. Ambrož obrnil svoj pogled na hojo...).

Ako bo medila hoja, priporočam vsakemu čebelarju, ki mu je količkaj mogoče, da to pašo izkoristi. Saj ne medi hoja samo pod Krimom! Kadar pa začne mediti, je medečine dovolj za tisoče panjev ob vsakem medečem hojevem gozdu. Dal Bog, da bi se naše želje glede hoje letos izpolnile. Potem bomo sukali točila, da bo veselje. Da boste pa znali, vam bom opisal odzemanje medu. Če ta navodila letos ne bodo uporabljiva, bodo pa prihodnje leto prav prišla.

Najprej: kdaj točimo? (Trcanje in trcalo sta zoprni besedi; ne vem, zakaj so jih privlekli na dan, ko točenje in točilo prav dobro pove, kar treba.) Važno je, da ne jemlješ premladega, negodnega medu. Tak vsebuje preveč vode. Zato je slabe kakovosti in se hitro spridi. Čebele same pokažejo, kdaj je med zrel: kadar namreč polne celice pokrijejo. Zato ne smemo točiti medu, dokler ni vsaj polovica celic pokrita. Ker je z vsemi močmi treba delati na zboljšanje našega medenega pridelka glede na kakovost, ne moremo dovolj priporočati mlademu čebelarskemu rodu, pa tudi drugim čebelarjem, da resno skrbijo za prvovrsten med in zato te vrstice skrbno preberijo. Kadar bo pretežna večina našega

medu takšne kakovosti, da bo vzdržal strokovno preizkušnjo (kontrola) in da bo tudi kontroliran, bomo lahko klobuk postrani nosili. Kajti takrat bodo packači s svojim nečednim poslom nemogoči! Kakšne ugodne posledice se bodo pojavile potem pri prodaji medu, ne bomo tu razglabljali.

Napreden čebelar nikoli ne dopusti, da tudi iz kranjičev pride kdaj medeno satja v stiskalnico. To staro navado je treba temeljito iztrebiti. Sodobno čebelarstvo je itak ne prenese, ker ne pusti satja s stiskanjem kvariti; za kranjičkarje, kakršni so po večini začetniki, je pa izkušnja velika. Res je, da točila nima vsak in si ga tudi kupiti ne more. A prav tako nima stiskalnice. Če že iščeš, poprosi rajši za točilo, misel na stiskalnico pa odločno takoj zavrzi!

Med je treba takoj pri točenju temeljito očistiti. Pri odkrivanju se nasmeti z drobcem satja, zato ga je treba precediti skozi dovolj gosto sito. Če ga nameravaš čistiti pozneje, boš imel zamudnejše delo, ker ga boš moral segreti, sicer ne bo šel skozi sito. Ker pa tudi skozi sito uidejo prav majhni drobcem voščin, je treba po kakem tednu med posneti. Voščeni drobir je namreč lažji kakor med in splava na površje, kjer ga z žlico posnamemo. Šele potem je pridelek zares lep in čist. Prosim še enkrat: storite vsak v svojem kraju vse, da se bodo čebelarji po teh nasvetih ravnali. Ako ni točila ali sita, posredujte pri čebelarski podružnici, da za svoje člane te potrebščine nabavi. Vse se da doseči, kjer je dovolj dobre volje!

Medu ne dajajte v slabe posode. Pločevina mora biti pocinjena ne pa pocinkana. Dobro so tudi lesene posode (kebli), da se le dajo primerno zapreti. Snaga ne moremo dovolj priporočati. Ne trpite umazanije nikjer, ne v čebelnjaku ne v panju, pa tudi ne pri medu in posodah; tu še posebno ne! Voda je poceni — snaga na zunanaj pa kaže končno tudi na čisto dušo.

Kako boš med jemal? Pravijo, da čebelarji težko pričakujemo prijetnega

opravila: točenja. Toda to je rečeno bolj v prenesenem pomenu. Delo samo je (vsaj zame) med najbolj neprijetnimi, pa tudi napornimi, kar jih imamo pri čebelah. Prijetna je seveda zavest, da bo od čebelic le nekaj kanilo tudi v mošnjček. Na to prijetnost pa mislijo, ko pišejo o prijetnem opravilu.

Nauk o pravilnem ravnanju s čebelami je za začetnika važna stvar. Vendar je — žal — prostor vedno prepričlo odmerjen, da bi mogel že obljubljeni in zdavnaj spisani sestavek o tem iziti. Upajmo, da bo le objavljen morda jeseni — bo pa za prihodnje leto prav prišel. Zato se bomo sedaj omejili le na opravke in ravnanje pri točenju medu.

Da gre ta opravke lepo izpod rok, so potrebni vsaj trije: eden pri panjih, drugi za odkrivanje satja, tretji pa pri točilu za »motor«. Najvažnejše pa tudi najneprijetnejše je opravilo prvega. Biti mora vaje čebelnih melodij okrog ušes in spreten pri odzemanju satja, da čebel preveč ne razburja in tare. Seveda mora vsakdo enkrat ta posel prvič opraviti in za takšne bom povedal nekaj praktičnih nasvetov, ki pa bodo morda tudi še komu drugemu prav prišli. Predvsem delaj vedno tako, da čebel ne boš dražil. Vse sate, ki jih nameravaš iztočiti, zloži najprej na kozico, da se žival pošteno napije medu. Na izpraznjeno mesto v panju pa deni iztočeno satje iz prejšnjega panja, v prvi panj pa ono iz zadnjega. Iz tega sledi, da mora delo tako teči, da ste si vsi trije vedno za petami. Ko si izpraznjeno medišče založil z iztočenim satjem, ga takoj zapri, odpri pa plodišče in ometaj s kozice sat za satom na pripravljeni sipalnik. Dobro bi seveda bilo, če bi imel sipalnik Stojkovičevega sestava, ki je za takšne prilike prav imenitno narejen. Toda kdor pravilno ravna, lahko brez pikov ometa tudi v navaden sipalnik. Če so čebele site, padajo v sipalnik, kot bi lešnike stresal. Izjeme se sicer tudi primerijo, saj pravijo, da ni pravila brez izjeme, vendar na splošno velja zgoraj navedeno. Sat primi za rob v zgornjem kotu, z

drugim oglom ga nasloni na sipalnik (ki mora biti dobro pritrjen), da ti pri težkih satih levica ne omaga, pa z gosjo perotnico ometaj od roke navzdol, kakor da bi sat bril. Nato ga zasučí, ga še po drugi strani »obrij«, privzdigni, ometi, če je še kaj gori, nato pa postavi na stran. In tako naprej.

Pomni pa še tole: točilo in vse, kar je z njim v zvezi (odkrivanje satja) mora biti od prostora, kjer ometaš, strogo ločeno in dobro zaprto, sicer boš moral prav kmalu nehati. Svetujem tudi, da imaš čebelnjak (če ga seveda imaš) zaprt, pri oknu pa napraviš tako izletalnico, da bodo čebele mogle ven, ne pa noter. Drugače se ti kmalu nabere cel trop »bojnikov«, ki delo s svojo vsiljivostjo in drznostjo pa tudi bojevitostjo zelo otežujejo in ovirajo. Te čebele so glavni »pikači«, ki včasih delo lahko čisto onemogočijo. Po izvršenem ometanju panj takoj popolnoma v redu zapri, da ne boš imel pozneje sitnosti, ko ne boš mogel živali spraviti za okenca. Oni, ki odkriva (z vilicami ali ostrim nožem) naj pazi, da celic ne kvari preveč, kdor pa goni točilo, da ne bo v začetku prehitro sukal. Čim lažje postaja satje, tem hitreje naj spusti »motor«. Pri točenju ne sme ne glavnemu junaku, ki ometa, niti odkrivaču nedostajati vode, da pomaka vanjo orodje in roke, kadar postanejo od medu lepljive in delo ovirajo.

Čeravno ti bo morda točenje prvič dokaj težav povzročalo, se ga vseeno sam loti. Želim le, da bi — če že ne pred ajdo, pa vsaj po njej — moral ta posel poskusiti. Plačilo in zadoščenje bo prvi pridelek, ki bo sad tvojega truda in tvojega čebelarskega znanja!

Opazovalne postaje

Julij Mayer — Dob pri Domšalah

SPLOŠNO POROČILO

Ne april ne maj letos nista zadovoljila. Ko je bila narava v polnem cvetenju, je dež oviral bero in rojenje. Kdor je imel panje pred glavno pašo na višku, beleži donos. Le malo opazovalcev pa je toliko srečnih, da so točili.

Mesečni pregled za april in maj 1934

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže							Toplina zraka			Dni je bilo										
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg		največ pri- dobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovitih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pri- dobil	po- rabili	dkg	dne	C°										
		mesečni tretjini dkg																				
Blejska Dobrava . . .	577	—	35	10	45	10	25	—	35	20	19	+22	—	4	+9.7	18	7	—	8	9	13	3
Breg-Križe	483	—	60	30	—	—	—	90	—	20	20	+24	—	3	+12.6	24	9	—	8	6	16	3
Virmaše-Škofja Loka .	361	—	—	100	70	50	80	—	100	50	29	+25	—	2	+13.3	25	12	—	6	14	10	28
Tacen-Šmarna gora .	314	15	70	100	75	55	70	—	15	40	26	+26	—	3	+13.7	29	10	—	10	4	16	15
Barje	298	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+30	—	1	+16.0	22	8	—	14	3	13	4
Dob	305	—	460	280	20	—	295	425	—	170	26	+29	—	6	+11.0	27	12	—	10	3	17	7
Rova	350	—	265	30	80	75	100	40	—	100	16	+27	—	4	+12.3	26	16	1	6	9	15	8
Škorno-Novi kloster .	450	—	390	245	175	25	65	370	—	190	17	+26	—	2	+12.7	26	4	—	4	21	5	16
Sp. Ložnica-Zalec . .	252	—	330	95	100	35	100	190	—	85	29	+20	—	4	+9.5	29	9	—	2	23	5	22
Leveč-Sl. Bistrica . .	355	—	45	—	85	—	65	—	105	10	17	+28	—	5	+11.7	23	8	—	2	8	20	8
Muta	387	—	240	310	—	—	20	530	—	110	29	+23	—	5	+11.3	28	8	—	5	14	11	15
Sv. Duh-Selnica . . .	536	15	70	120	—	30	50	135	—	40	28	+24	—	2	+9.0	25	5	1	5	14	11	12
Studenci-Maribor . .	265	235	185	585	490	285	380	—	150	225	25	+27	—	6	+12.0	28	7	—	5	7	18	24
Podova-Dravsko polje	255	—	105	170	90	70	75	40	—	50	30	+27	—	3	+12.5	28	10	1	4	21	5	29
Cezanjevci	182	—	50	60	100	40	60	—	90	40	17	+26	—	3	+13.1	27	9	1	3	17	10	21
Nedeljica-Turnišče . .	170	—	5	40	80	120	80	—	15	26	+27	—	4	+13.7	28	3	—	3	7	20	16	10
Donačka gora-Rogatec	397	—	330	10	50	—	230	60	—	50	15	+32	—	4	+14.0	27	9	1	6	8	16	11
Kozje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+32	—	3	+13.5	24	8	2	7	12	11	21
Leskovec-Krško . . .	186	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+27	—	3	+15.0	30	15	—	6	13	12	15
Zakot-Brežice	156	—	40	20	40	20	50	—	50	20	13	+25	—	3	+12.7	30	6	—	4	10	16	12
Bučka	307	50	335	110	85	30	70	310	—	140	13	+31	—	2	+14.7	27	5	—	9	14	7	18
Krka	300	—	110	115	95	25	35	70	—	60	30	+25	—	4	+11.6	22	10	1	10	12	8	17
Cerknica	575	—	—	35	80	90	15	—	150	20	30	+27	—	5	+11.6	29	12	—	4	17	9	26
Sv. Gregor-Ortnek . .	736	—	—	430	40	50	—	340	—	100	28	+25	—	5	+11.0	26	4	—	1	4	25	20
Novo mesto	180	—	160	110	90	—	10	170	—	30	29	+32	—	4	+14.0	26	8	1	8	9	13	10
Šmarjeta	375	50	300	30	20	—	60	300	—	170	18	+28	—	0	+15.2	30	8	1	6	5	19	27
Valpča vas	280	—	165	55	140	—	40	40	—	30	20	+31	—	3	+16.2	25	7	—	5	9	16	12
		130	180	190	10	10	20	645	—	75	13	+29	—	9	+19.0	30	15	—	7	14	9	13

V prvi vrsti so podatki za mesec april, v drugi pa za maj. — Vsi panji so A.-Ž. sestava.

Rojev je bilo v splošnem zelo malo in še ti so bili majhni. Ponekod pa so prestavljeni Ažiči zalegali matičnike in smo kar s težavo preprečevali roje. Proti koncu meseca so nekateri izrojenci že gonili trote iz panja.

Virmaše: Donosa je bilo ravno za zalego. Zaradi zgodnje nenadne pomladi bodo travniki kmalu odcveteli in potem smo na suhem.

Skorno: Zavaljo slabega vremena slab donos. Rojev nič — celo kranjiči ne rojijo.

Sp. Ložnica: Mesto za cvet — je bil maj zelo dober za dež. Kar 16 dni smo ga imeli, zato pa nič rojev.

Muta: Prvi roj v okolici je bil 29. aprila.

Podova: Prvi roj dne 3. majnika je bil iz osvetljenega panja. V splošnem je bolj malo rojev.

Nedeljica: Ves maj je trajala huda suša, zato akacija ni medila. Medišča so ostala prazna, rojev ni bilo.

Leskovec: Z nastopom hladnejšega vremena je rojenje takoj prenehalo. Točili smo na panj povprečno po 9 kg. Letos je cvetlični med precej temne barve, izredno gost in zato težji.

Bučka: Akacija je letos dobrih 14 dni prej medila kot lani, vendar donos ni bil tako dober. Nekateri čebelarji so trdili, da je »padala mana«.

Novo mesto: V drugi polovici meseca sta dež in hlad ovirala bero in čebele niso brale niti za sproti.

Zakot: Proti koncu meseca so nekateri panji odganjali trote. Panji pa so nabito polni čebel.

Prošnja vsem g. opazovalcem.

Ker grem že 7. julija na dopust, prosim vse g. opazovalce, da mi mesečno poročilo za junij pošljete takoj prve dni julija. Rad bi že pred odhodom sestavil poročilo za tisk, zato prosim hitrosti.

Društvene vesti

Javna zahvala. Proslave Janševe 200 letnice rojstva v Ljubljani in na Breznici, kjer se je Janša rodil, se je udeležilo izredno število odličnih oseb, zastopnikov raznih oblasti in društev iz Dravske banovine in izven nje. Preko 20 brzojavnih in pismenih pozdravov pa so poslale razne odlične osebe in čebelarke organizacije iz naše države in tujine, ki se proslave niso mogle udeležiti, med temi 6 pozdravov znamenitih znanstvenikov iz Nemčije in Amerike. Jedro udeležencev pa so tvorili delegati naših podružnic in čebelarji sploh.

V prijetno dolžnost si šteje društveni odbor, da se zahvaljuje najsrčneje vsem, ki so bodisi s svojo navzočnostjo pri proslavi ali s poslanimi pozdravi počastili spomin velikega našega rojaka ter vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli k lepemu uspehu proslave.

Za odbor Čebelarskega društva v Ljubljani:

predsednik: prof. Verbič,

tajnik: Mirko Dermelj,

Vseslovanski kongres in razstava v Beogradu. Ta velika čebelarska prireditelj je

za nas tako važna in izrednega pomena, da se moramo nanjo pripraviti z vso skrbnostjo. Kongres ni samo naša domača zadeva, ampak nosi vseslovanski značaj. Zato je naša dolžnost, da pomagamo z vsemi močmi, zlasti s sodelovanjem na razstavi in tudi z navzočnostjo na kongresu, da bo dostojno uspel. Zato vabimo vse naše člane in druge čebelarje, da se na kongres pripravljajo že sedaj, da se ga udeleže, našemu društvu pa takoj sporoče, kaj mislijo razstaviti. Udeležba Slovencev na razstavi in na kongresu mora biti častna. Organizirali bomo skupen odhod v Beograd. Ker bo naš list izšel pred kongresom le še enkrat, bomo v dnevnem časopisju obveščali o kongresu svoje člane. Za danes pa le tole:

1. Pripravite vse predmete, ki jih boste razstavili, to je med, vosek, medene in voščene izdelke, panje, orodje, spise, knjige in razne čebelarske posebnosti.

2. Pišite po prijavo, s katero boste prijavili razstavne predmete.

3. Čebelarji, ki bodo razstavili večje skupine predmetov, naj jih pošljejo naravnost Upravi razstave v Beogradu. Od

drugih bo zbiralo predmete naše društvo, ki jih bo potem skupno odposlalo.

4. Vse prijave morajo biti do 1. avgusta v rokah društvenega tajništva.

5. Agitirajte med člani, da se bodo kongresa udeležili v kar najobilnejšem številu. Vožnja z društveno legitimacijo je polovična. Prijave za udeležence sprejemamo do 10. avgusta, da nam bo potem mogoče urediti skupen odhod, prenočišča, hrano itd.

Skrbeli bomo za varnost razstavnih predmetov. Kar bo mogoče, bomo na razstavi prodali, drugo bomo vrnili razstavljalcem. Berite na čelu lista objavljeno vabilo, naročite legitimacije, ki veljajo 10 Din pri glavnem tajništvu.

Tečaj za vzrejo matic, ki bo, kot je bilo objavljeno že v slavnostni številki našega lista, dne 9. in 10. julija t. l., se bo vršil pri čebelnjaku g. predsednika prof. Verbiča v Ljubljani, Streliška ulica 32 (cesta za Gradom blizu cerkve sv. Jožefa). Kdor želi prenočišče, naj se javi. Vodil bo ta tečaj g. predsednik sam. Čebelarji prijavite se na tajništvo, da bo mogoče vse potrebno pripraviti. Vzreja matic je najvažnejše poglavje našega čebelarjenja, zato pričakujemo obilne udeležbe. Vsa druga pojasnila dobe udeleženci pri prvem sestanku.

Izpitni za čebelarске učitelje oziroma predavatelje se bodo vršili meseca septembra t. l. (prvi del) in meseca julija prihodnjega leta (drugi del). K izpitu bodo pripuščeni le oni čebelarji, ki imajo primerno šolsko predizobrazbo, to je končano srednjo šolo, učiteljske ali kako drugo tem enako šolo. Dokazati jim bo treba tudi, da se najmanj pet let že bavijo s praktičnim čebelarstvom. Navodila za te izpite smo pretečeni mesec že razposlali onim, ki so se dosedaj priglasili. Drugi jih lahko še naroče pri glavnem tajništvu.

Prevaževalce čebel v ajdovo pašo opozarjamo, da bo Banska uprava v kratkem izdala novo naredbo o prevažanju čebel v ajdovo pašo. V »Slov. Čebelarju« jo nismo mogli objaviti, ker jo do sklepa te številke še nismo dobili v roke. Pač pa naj vsi, ki

bodo letos prepeljali čebele v ajdovo pašo, zasledujejo prihodnje številke »Službenega lista«, kjer bo naredba v celoti natisnjena. Tudi v dnevnikih bomo čebelarje na to opozorili. »Službeni list« dobijo čebelarji lahko pri županstvih, šolskih vodstvih, župnih uradih itd.

Vse podružnice, ki so proslavile Janševo obletnico prosimo, da nam pošljejo poročila o proslavi, da jih objavimo skupno v prihodnji številki.

Veliko čebelarско predavanje bo naše društvo priredilo meseca avgusta. Spored predavanja bomo priobčili v prihodnji številki našega lista. Predavanje je namenjeno v prvi vrsti za začetnike.

Izjava

Odbor ljubljanske čebelarске podružnice je na svoji seji dne 5. junija t. l. soglasno izrekel svoje ogorčenje nad postopanjem enega svojih delegatov, ki se je na letošnjem občnem zboru osrednjega društva iz neopravičenega vzroka spotikal nad blagajniškim poročilom. Ob tej priliki se je ugotovilo, da se je na podružničnih odborovih sejah razpravljalo ob navzočnosti vseh delegatov o vsem, kar naj bi ti iznesli na občnem zboru. Glede denarnega poslovanja in računskih zaključkov osrednjega društva pa ni imel noben član in noben delegat prav nikakršnega pomisleka.

Podružnični odbor je zaradi svoje točne poučenosti popolnoma prepričan o povsem pravilnem poslovanju blagajnika osrednjega društva. V tem prepričanju ga tudi potrjuje poročilo računskih pregledovalcev in soglasno sprejeta razrešnica glavnemu odboru — in mu ob tej priliki izreka svoje popolno priznanje in zaupanje.

V Ljubljani, dne 16. junija 1934.

Za odbor Čebelarске podružnice za Ljubljano in okolico:

Josip Verbič,
predsednik.

Josip Stojkovič,
tajnik.

Vesti iz podružnic

† PRIMOŽ ZONTAR.

Dne 21. junija t. l. je umrl bivši naš predsednik, blagajnik in dolgoletni zvesti član kranjske podružnice gosp. Primož Zontar, posestnik v Kranju.

Rojen je bil 7. junija leta 1858 pri Sv. Duhu, občina Stara Loka iz stare čebelarске rodovine »Pri Matičku«; kajti že njegov oče Jože, kakor tudi stari oče Primož sta se poleg kmetijstva bavila s čebelarstvom. Zrasel je tako rekoč ob čebelah in je na koncu svojega plodnosnega življenja končal ob njih. — Daleč po svetu je slovel kot izkušen čebelar. Pravi mojster je bil v vzreji dobrih plemenskih matic in v narejanju rojev.

Kot aktivni vojak se je udeležil okupacije Bosne; po vojaški službi pa je prestopil k orožnikom ter je služboval kot komandir postaje na Bledu, v Bohinju in na Jesenicah. Zaradi poškodbe, ki jo je dobil v službi je šel v pokoj in se leta 1906 preselil v Kranju.

Od tedaj se je popolnoma posvetil čebelarstvu. Z največjo vnemo je gojil svoje ljube čebele in jih začel razpošiljati na vse strani sveta: v Nemčijo, Skandinavijo, Anglijo, Francijo in celo v Ameriko. Na ta način se je seznanil tudi s čebelarjem - strokovnjakom monsignorjem Jagrom v Zjedinjenih državah, ki mu je še sedaj pošiljal ameriške čebelarske časopise.

Pred leti je opravljal do 250 panjev, večinoma kranjičev. Umljevo je, da mu je nalagalo toliko panjev mnogo dela, kar pa je obvladal s svojim temeljitim znanjem. — Ob strani mu je stala kot večša pomočnica soproga Ana.

Napram svojim tovarišem je bil nad vse uslužen in postrežljiv. Kljub visoki starosti je mlajšim čebelarjem rad pomagal pri ogrebanju rojev ali pa branil njih čebele pred roparicami. Lahko se reče, da so bili mnogi čebelnjaki v Kranju in njegovi okolici tako rekoč pod njegovim varstvom.

Zato bodi ohranejn vrlemu možu časten in hvaležen spomin. A. R.

Drobiž

Abderitstvo ali kaj? Nedavno je nekdo na Dolenjskem poslal po železnici nekoliko praznih panjev. Ko je dobil v roke dvojniki tovrnega lista, je v svoje nemalo začudenje ugotovil, da so mu tovrnino zaračunali po tarif. postavki za hlode (krclje).

Pošiljatelj je prosil pojasnila, zakaj se je to zgodilo, pa so mu odgovorili, da bi bil moral panje označiti kot košnice, potem bi bili tovrnino zaračunali po nižji tarifi. Ker je pošiljko označil s »panji«, so mu računali po tarifni postavki za »panje« — hlode, kajti tarifa je tiskana v srbohrvaščini, ki pozna le izraz košnica za čebelji panj, izraz panj pa za lesen hlod.

Nič ni pomagalo, da je pošiljatelj dokazoval, da se mu dela krivica in da je uradnikova razlaga besede »panj« popolnoma napačna, hočeš nočeš je moral plačati precej nad 100 dinarjev več tovrnine, nego bi jo bil sicer.

Poudarjamo pa, da te neslane šale ni zakrivil kak srbohrvatski uradnik, marveč naš človek. Prav žalostno, da se take stvari sploh morejo dogoditi.

Dvojna mera. Za Janševo proslavo smo pričakovali znižano voznino po železnici. Društvo je prošnjo vložilo in prosilo »Zvezo« v Beogradu ter več poslancev, da bi jo priporočili. Vse skupaj ni nič pomagalo, prošnja je bila odklonjena, oziroma znižana voznina dovoljena pod takimi pogoji (legitimacija s

sliko!), da se te »olajšave« res nismo mogli poslužiti. Istočasno pa je železniško ministristvo dovolilo nekemu ljubljanskemu društvu 75% popusta pri voznini (brez legitimacij s fotografijo!)

Nekajkrat smo že ugotovili, da nekatera športna in druga društva brez težav dosežejo znižanje voznine, medtem ko se razna kmetijska društva (Kmetijska družba, Sadjarsko društvo, Čebelarско društvo) zastonj trudijo, da bi dobila za svoje občne zборе vozne olajšave. Ta dvojna mera je vzrok, da se ljudje sprašujejo, zakaj vendar imajo športniki in mestna društva prednost pred kmetijskimi organizacijami. Po našem mnenju bi morali kmetovalci brez pogojnno dobiti vozne olajšave, ako jih dobivajo športna in pevska društva. V naši agrarni državi bi morale kmetijske organizacije imeti prednost pred športniki, ne pa narobe.

Od kmetijskih organizacij je sedaj odvisno, da se taki primeri ne bodo več ponavljali. Treba je, da prizadeta društva povzdignejo svoj glas, kakor so že storili kmetovalci na letošnjem občnem zboru Kmetijske družbe v Ljubljani. Kadar gre za načelna vprašanja, ne moremo molčati, marveč z vso odločnostjo nastopiti za svoje koristi. Dvojne mere mora biti konec, enkrat za vselej pa mora biti tudi konec protežiranja športnih in raznih »kulturnih« društev.

Tri vrste pršic, ki nadlegujejo čebele, so doslej ugotovili. Najnevarnejša je acarapis Woodi, ki se naseli v čebelinih vzdušnicah in ki povzroča zelo nevarno bolezen pršičavost. Druga vrsta — acarapis dorsalis — živi na hrbtišču, tretja — acarapis externus — pa na vratu. Švicarji so ugotovili, da sta zadnji dve vrsti zajedalk v Švici zelo razširjeni.

(Schweiz. Bztg.).

Zadnji in najvišji smoter modernega čebelarstva je dosega čebelnih rodov z odličnimi lastnostmi, ki jih tudi potomstvo podeduje. Posamezni panji, ki so se kako leto izredno dobro obnesli, niso redki. Toda take družine so večinoma plod slučajnosti in ne prenašajo svojih vrlin na potomstvo. Zato je izbira plemenjaka zelo težka zadeva, ki je zvezana z velikim potrpljenjem in mnogoletnim točnim opazovanjem. Tega pa more izvesti le oni, ki razpolaga z obsežnim znanjem rutiniranega vzrejalca. Čebelnih rodov, ki bi zanesljivo in trajno ohranili dobre lastnosti, ni in jih tudi nikoli ne bo. Doseči se pa da, da je odstotek dobrih matic znatno višji. Dr. Goetze.

Bob v steno so vsa naša opozorila, da gozdni in listni med ni primerna hrana za prezimovajoče čebele. Neštetokrat smo že na to opozarjali in tudi povedali, da se na takem medu prebijejo čebele skozi zimske mesece brez škode v milih zimah. Največkrat postanejo grizave in obole za nosemo.

Tudi preteklo zimo so marsikje prezimovale na pregestem medu. Posledice niso izostale: marsikdo je izgubil vse čebele.

Nerazumljivo nam je, kako je mogoče, da se taki primeri še vedno dogajajo. Ali je tako težko prestaviti po končani gozdni paši medene sate v medišče, jeseni pa odvzeti slab med in ga nadomestiti z dobrim ali pa s sladkorjem? Saj to vendar ni tako zamudno delo, da bi ga čebelar ne mogel opraviti. Pa tudi če bi bilo — opraviti ga moramo, da zavarujemo čebele pred boleznijo in smrtjo. Spame-tujmo se, čas je že, da je zimskih izgub čebel zaradi slabega medu konec.

Ajda in črvi (ličinke majniškega hrošča). Opozorili smo že, da sejejo ponekod ajdo, da pokončajo črve (od »kebra«). Na Poljskem od-dajajo kmetom zemljišča, ki jih nameravajo prihodnje leto zasaditi z borovci, da jih pose-jejo z ajdo. Dolgoletna opazovanja so poka-zala, da se črvi na takih zemljiščih ne morejo uveljaviti. Uničijo komaj 3—5% rastlin, med-tem ko jih sicer uničijo do 60%. Tudi naši kmetovalci naj bi se okoristili s temi ugovit-vmi in sejali ajdo, kadar je nevarnost, da bi črv utegnil delati škodo.

Teorija ni praksa. Letos sem prestavljal sredi maja meseca. Panji so bili sicer živalni, toda ne prenatrpani s čebelami. Teden dni po prestavljanju sem ugotovil, da ima večina panjev zaležene matičnike. Prestavljal sem na ta način, da sem pustil doli 3 zaležene sate (in seveda matico). Poleg njih sem dal satnice in baš na teh so skoraj vsi panji na-pihnil matičnike, dasi so bile izdelane komaj do slabe polovice. To se mi ni pripetilo še nikdar in tudi to ne, da bi bile čebele hkrati potegnile matičnike tudi na satih v medišču.

Teorija pravi, da s prestavljanjem prepre-čimo rojenje za tri tedne, praksa pa kaže včasih vse drugače. Dve leti nista enaki!

† **Jung Klaus**, Dne 15. aprila t. l. je umrl starejšim čebelarjem dobro znani dekan Franc Tobisch, čebelarški pisatelj in dolgoletni so-trudnik lista »Deutscher Imker aus Böhmen«.

Iz letošnje prakse. V vseh panjih, ki so se sami pripravili na roj, sem opazoval zelo lepe matičnike. Pričakoval sem velikih matic, pa so me razočarale. Povprečno so mlade matice še dosti lepe, toda v nikaki primeri z veli-kostjo matičnikov. Torej ne vpliva velikost matičnika na velikost matice v toliki meri kakor domnevamo, marveč v prvi vrsti obilica hrane, ki jo nudijo čebele. Letošnje deževno vreme je vzrok, da čebele niso zaroda tako obilno pitale, kakor ob dobri paši.

Listnica uredništva. Vsem sotrudnikom, ki so poslali prispevke za Janševo številko, se »Slovenski Čebelar« kar najpristrčneje zahvaljuje. Žal, da je bilo premalo prostora za objavo vsega gradiva, ki je bil namenjen za slavnostno številko. Mnogo dobrega smo hočeš nočeš morali odložiti. Zlasti nam je žal, da v prejšnji številki nismo mogli objaviti članek g. Henrika Peternela »Kranjič« v celoti. Tudi razprava g. dr. Kolariča je bila namenjena za Janševo številko.

Kljub pazljivosti nam je tiskarski škrtat tudi to pot nekoliko ponagajal. Pri članku g. Jos. Westra »Anton Janša« je kar na svojo pest izpustil ves zadnji odstavek, ki se glasi: »Mi pa dostavljamo: Čebelarji že imajo svojega nebeškega zaščit-nika sv. Ambroža. Posvetni pa-tron in vzornik v plemenitem čebelarskem poslu pa jim bodi — Anton Janša!«

Tudi druge dopisnike prosimo, da potrpe zaradi objave njih prispevkov. Vse pride po-lağoma na vrsto. Blagor uredniku, ki je v taki situaciji!

Cenik šte. 4

k seznamu orodja in drugih potrebščin za napredno čebelarstvo
»Društvene Čebelarne« v Ljubljani

Pražakova ulica 13 (na vogalu Miklošičeve ceste in Pražakove ulice)

Prosimo, da pri naročilu blaga navedete predmet kakor tudi njega skupino in številko n. pr. 6 palic B št. 10.

Potrebščine, za katere cene niso navedene, dobavljamo po najnižji dnevni ceni, ki jo na željo naznanimo. Potrebščin, pri katerih je v razpredelnicah namesto cene črtica, trenutno nimamo v zalogi.

Z izdajo tega cenika so razveljavljeni vsi prejšnji naši ceniki, vendar navedene cene radi valutarnih razmer niso obvezne.

V Ljubljani, dne 1. julija 1934.

Vodstvo »Društvene Čebelarne«.

Skupina	Štev.	Kom. m ² kg	Cena		Skupina	Štev.	Kom. m ² kg	Cena		Skupina	Štev.	Kom. m ² kg	Cena	
			Din	p				Din	p				Din	p
A	1a-c	1	225	—	B	19b	1	—	25	B	35b	200g	3	—
"	2a-c	1	230	—	"	20	1	—	05	"	35c	500g	6	—
"	3	1	—	—	"	21a	1	2	50	"	35d	1 kg	11	—
"	4	1	235	—	"	21b	1	26	—	"	36a,b	1	2	50
"	5	1	70	—	"	22a	1m ²	56	—	"	37	1	1	—
					"	22b	1m ²	60	—	"	38	1	8	—
B	10a,b	1	1	—	"	22c	1m ²	64	—	"	39	1	40	—
"	11	1	1	—	"	23a	1	7	50	"	40	1	4	—
"	12a	1	1	15	"	23b	1	80	—	"	41	1	—	30
"	12b	1	1	30	"	24a	1	9	—	"	51a	1	8	—
"	12c	1	1	60	"	24b	1	100	—	"	51b	1	7	—
"	13	1	—	60	"	25a	1	6	50	"	52a	1	9	—
"	14a	1	—	40	"	25b	1	17	—	"	52b	1	8	—
"	14b	1	—	30	"	26	1kg	15	—	"	53a	1m ²	12	—
"	14c	1	—	25	"	27	1	12	—	"	53b	1	3	—
"	15	1	—	20	"	28	1	8	—	"	54	1	30	—
"	16a	1	1	—	"	29ab,	1	2	—	"	61	1	75	—
"	16b	1	—	60	"	30	1	—	70					
"	16c	par	—	30	"	30a	1	1	—	C	62	1	26	—
"	17a	par	1	15	"	31	1	1	50	"	62a	1	—	50
"	17b	par	1.	30	"	32	1	2	—	"	63	1	32	—
"	17c	par	2	—	"	33	1	1	10	"	64	1	32	—
"	18	1	1	25	"	34	1	2	50	"	65	1	32	—
"	19a	1	—	05	"	35a	100g	2	—	"	66	par	55	—

V prodajo smo uvedli te predmete: F št. 121. Stojalo za odlaganje posameznih satov. Rabimo jo pri izrezavanju in cepljenju matičnikov ter striženju kril in barvanju matice. Komad 42— Din. J št. 216. Številke iz aluminija za panje kom. Din 0·75. K št. 236. Knjiga »Anton Janša«, Stane Mihelič, Din 25— (za člane Din 20—).

Sku-pina	Stev.	Kom. m ² kg	Cena		Sku-pina	Stev.	Kom. m ² kg	Cena		Sku-pina	Stev.	Kom. m ² kg	Cena	
			Din	p				Din	p				Din	p
C	67	1	50	—	G	133	1	6	—	I	184c	1	—	75
"	68a,b	1	50	—	"	134	1	8	—	"	184d	1	1	—
"	69	1	140	—	"	151	1	22	—	"	185a	1	22	—
"	70	1	6	—	H	151	1	22	—	"	185b	1	27	—
"	71	1	4	—	"	152	1	6	—	"	186a,b	7k.	1	—
"	72	1	8	—	"	153a,b	1	5	—	"	187a	1	7	—
					"	154	1	5	—	"	187b	1	10	—
D	81	1	6	—	"	155	1	20	—	"	188a	1	3	—
"	82	1	15	—	"	156	1	45	—	"	188b	1	5	—
"	83	1	49	—	"	157	1	35	—	J	191	1	—	25
"	84	1	14	—	"	158	1	5	—	"	201	1	55	—
"	85	1	30	—	"	159	1	50	—	"	202a	1	15	—
"	86	1	3	—	"	160	1	110	—	"	202b	1	18	—
"	87	1	8	—	I	160	1	110	—	"	203	1	15	—
"	88	1	5	—	"	161	1	24	—	"	204	1	72	—
"	89a	1	22	—	"	162	1	10	—	"	205a	1	32	—
"	89b	1	27	—	"	163a	1	850	—	"	205b	1	4	50
"	90	1	5	—	"	163b	1	900	—	"	205c	1	5	—
"	91	1	4	—	"	164a	1	170	—	"	205d	1	5	50
"	92a	1 kg	44	—	"	164b	1	185	—	"	206a	1	4	50
"	92b	1 kg	8	—	"	165a	1	190	—	"	206b	1	5	—
"	93	1	925	—	"	165b	1	210	—	"	206c	1	5	50
"	94	1	20	—	"	166a	1	205	—	"	206d	1	6	—
"	95a	1 zav.	10	—	"	166b	1	225	—	"	207a	1	6	—
"	95b	10 k.	1	—	"	167	1 m	35	—	"	207b	1	12	—
					"	168	1	60	—	"	208a	1	18	—
E	100	1	1200	—	"	169	1	95	—	"	208b	1	20	—
"	101	1	35	—	"	170	1	325	—	"	208c	1	21	—
"	102	1	325	—	"	171	1	25	—	"	208d	1	23	—
"	103	1	30	—	"	172	1	35	—	"	209	1	16	—
"	104	1	400	—	"	173	1	50	—	"	210	1	22	—
"	105	1	22	—	"	174	1	3	50	"	211	1	700	—
					"	175a,b	1	3	—	"	212	1	38	—
F	111	1	27	—	"	176a	1	3	50	"	213	1	5	—
"	112	1	24	—	"	176b	1	4	50	"	214a	1	8	—
"	113	1	35	—	"	178a	1	6	50	"	214b	1	10	—
"	114	1	100	—	"	178b	1	—	—	"	215	1	15	—
"	115	1	25	—	"	179	1	10	50	"	216	1	—	75
"	116	1	10	—	"	180	1	35	—	K	231	1	40	—
"	117	1	8	—	"	181a	1	25	—	"	232	1	25	—
"	118	1	10	—	"	181b	1	30	—	"	234	1	20	—
"	119	1	10	—	"	182	1	100	—	"	235	1	1	50
"	120a	1	9	—	"	183a	1	6	—	"	236	1	25	—
"	120b	1	11	—	"	183b	1	7	—	L	251	1	—	75
"	121	1	42	—	"	183c	1	9	—	"	252	1	3	—
					"	183d	1	13	—	"	253a	4 k.	1	—
G	131	1	12	—	"	184a	1	—	50	"	253b	3 k.	1	—
"	132	1	9	—	"	184b	1	—	60	"				